

2. Трябва ли правилата на Европейския съюз в областта на държавните помощи, по-специално първата алтернатива на понятието „започване на работа“ в точка 19 (44) от Съобщението на Комисията „Насоки относно държавната помощ за опазване на околната среда и за енергетика за периода 2014—2020 г.“, а именно „започване на строителните работи по инвестицията“, да се тълкува в смисъл, че в съответствие с принципа на защита на оправданите правни очаквания в положение, при което компетентният орган на държавата членка е установил започването на строителните работи във връзка с дадена инвестиция, същият трябва допълнително да прецени какъв етап на развитие на инвестиционния проект е достигнат и каква е вероятността този инвестиционен проект да бъде завършен?
3. При утвърдителен отговор на предходния въпрос: може ли при преценката на етапа на развитие на инвестиционния проект да се вземат предвид други обективни обстоятелства, например висящи правни спорове, които възпрепятстват продължаването на инвестиционния проект?
4. От значение ли е в настоящия случай, че в решение по дело C-349/17⁽²⁾, Eesti Pagar, точки 61 и 68 Съдът на Европейския съюз посочва, че наличието или липсата на стимулиращ ефект не може да се счита за ясен и прост критерий, който да се прилага от националните органи, тъй като, за да се провери дали той е изпълнен, е необходимо във всеки конкретен случай да се правят сложни икономически преценки, поради което такъв критерий не е в съответствие с изискването критериите за прилагане на дадено освобождаване да са ясни и прости за прилагане от националните органи?
5. При утвърдителен отговор на предходния въпрос: трябва ли правилата на Европейския съюз в областта на държавните помощи, по-специално бележка под линия 66 към точка 126 от Съобщението на Комисията „Насоки относно държавната помощ за опазване на околната среда и за енергетика за периода 2014—2020 г.“ във връзка с точка 19 (44) от същото съобщение, да се тълкуват в смисъл, че при проверката на критериите за започване на работа не е необходимо във всеки конкретен случай да се прави икономическа преценка на инвестиционния проект от страна на националния орган?
6. При утвърдителен отговор на предходния въпрос: трябва ли правилата на Европейския съюз в областта на държавните помощи, по-специално последната алтернатива на понятието „започване на работа“ в точка 19 (44) от Съобщението на Комисията „Насоки относно държавната помощ за опазване на околната среда и за енергетика за периода 2014—2020 г.“, а именно „други ангажменти, които правят инвестицията необратима“, да се тълкуват в смисъл, че каквито и да са други ангажменти — с изключение на закупуването на земя и подготвителните работи (като получаване на разрешение за строеж) — правят инвестицията необратима, без значение от разходите за поетите ангажменти?
7. Трябва ли правилата на Европейския съюз в областта на държавните помощи и по-специално понятието „започване на работа“ в точка 19 (44) от Съобщението на Комисията „Насоки относно държавната помощ за опазване на околната среда и за енергетика за периода 2014—2020 г.“ да се тълкуват в смисъл, че задължителните условия за започването на работа са наличието на право на ползване на земята от производителя и наличието на национално разрешително за осъществяването на инвестиционния проект?
8. При утвърдителен отговор на предходния въпрос: трябва ли понятието „национално разрешително за осъществяването на инвестиционен проект“ да се тълкува с оглед на националното право и възможно ли е да става въпрос само за разрешително, въз основа на което да се извършат строителните работи във връзка с инвестиционния проект?

⁽¹⁾ ОВ С 200, 2014 г., стр. 1.

⁽²⁾ EU:C:2019:172.

Преюдициално запитване от Conseil d'État (Франция), постъпило на 10 януари 2022 г. — Syndicat Les Entreprises du Médicament (LEEM)/Ministre des Solidarités et de la Santé

(Дело C-20/22)

(2022/C 119/38)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Conseil d'État

Страни в главното производство

Жалбоподател: Syndicat Les Entreprises du Médicament (LEEM)

Отговорник: Ministre des Solidarités et de la Santé

Преюдициален въпрос

Трябва ли член 4 от Директива 89/105/ЕИО ⁽¹⁾ на Съвета от 21 декември 1988 година относно прозрачността на мерките, регулиращи цените на лекарствени продукти за употреба от човека и включването им в обхвата на националните системи за здравно осигуряване да се тълкува в смисъл, че понятието „запразяване на цените на всички лекарствени продукти или на някои категории лекарствени продукти“ се прилага по отношение на мярка, чиято цел е да се контролират цените на лекарствените продукти, но която се отнася само до някои лекарствени продукти поотделно и не се прилага за всички лекарствени продукти или дори за някои категории от тях, докато гаранциите, с които този член свързва съществуването на така определената мярка за замразяване изглеждат неуместни или безпредметни за такава мярка?

⁽¹⁾ ОВ L 40, 1989 г., стр. 8; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 2, стр. 84.

Жалба, подадена на 20 януари 2022 г. от Liam Jenkinson срещу решението, постановено от Общия съд (втори разширен състав) на 10 ноември 2021 г. по дело T-602/15 RENV, Jenkinson/Съвет и др.

(Дело C-46/22 P)

(2022/C 119/39)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Liam Jenkinson (представител: N. de Montigny, адвокат)

Други страни в производството: Съвет на Европейския съюз, Европейска комисия, Европейската служба за външна дейност, Eulex Kosovo

Искания на жалбоподателя

- да се уважи жалбата и да се отмени обжалваното съдебно решение,
- да се разгледа делото по същество и да се уважат исканията на жалбоподателя в първоинстанционното производство,
- при условията на евентуалност, да се върне делото на Общия съд за ново разглеждане,
- да се осъдят ответниците в производството по обжалване да заплатят всички съдебни разходи, направени в рамките на производството по обжалване, както и в рамките на всяко от предходните производства (T-602/15, C-43/17 P, T-602/15 RENV).

Основания и основни доводи

Първото основание за обжалване е изведено от неправилното тълкуване на предявените искания и основания, тъй като Общият съд е изключил от упражнявания от него контрол всички искания, основани на възражение за незаконосъобразност.

Второто основание е изведено от стесняването на фактическите и правните твърдения на жалбоподателя, а оттам и на предмета на жалбата, тъй като Общият съд е анализирал само последната работа на жалбоподателя в мисията Eulex Kosovo.

Трето основание е насочено срещу обжалваното съдебно решение, доколкото отхвърля първото искане, изтъкнато като главно.

Четвъртото основание е изведено от неправилното прилагане на принципа на равно третиране на служителите на Съюза и от нарушение на член 336 ДФЕС, тъй като Общият съд е пренебрегнал намерението на европейския законодател да предложи минимални социални осигуровки на всички служители. Според жалбоподателя Общият съд е нарушил понятието за правова държава като е изключил изцяло извъндоговорната отговорност на ответниците.

Петото основание е насочено срещу отхвърлянето, поради недопустимост, на третото искане, изтъкнато при условията на евентуалност в първоинстанционното производство. При всички положения Общият съд е трябвало да повдигне служебно някои абсолютни основания за отмяна и да разгледа делото по същество.